

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Sicilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67132)

PROVINCIA
SICILIA.

VNT in Sicilia Prouincia de no-
stris tredecim circiter ac trecenti.
In Professorum Domo Panormita-
na quatuor & quadraginta. Vno
plus in Collegio. Duo de octoginta
Messanae. Drepani, Biuonaq. vtro-
biq. septemdecim. Vnus & viginti Catanae. Duo-
de viginti Syracusis. Calataieronae viginti. Rbegij
quindecim. Tredecim In Collegio Montis regalis. In
Probationis Domo septem circiter & viginti. Ex-
cesserunt è vita quinque. Aggregati sunt quindecim.

DOMVS PROFESSA
Panormitana.

EA est in Professorum ade Panormitana fre-
quentatio sacramentorum, vt si superiores an-
nos cū proximis conferamus, maiores quotidie gra-
tia habenda sint Deo, qui nostros labores tam
frugiferos reddit. Sumunt Domini corpus diebus do-
minicis octingenti: ceteris, qui præcipuam quandam
religionem continent, tria millia. Vno Iubilæi die
sumpserunt circiter quinque millia: & quamquam
eo die

eo die prima luce patefactum est templum, intermissaq. propter communicantium multitudinem concio; tamen ad duas post meridiem horas dispensatio Christi corporis tenuit. Quorum mysteriorum utilitas in animorum commutatione perspicitur. de pulsa sunt enim furta & latrocinia, & odia, multaq. pericula animorum. nam & qui signatum tondabant argentum, forfices cum argento quod sibi corraferant, reddiderunt: Et insignis latro, qui exsulum dux erat, quiq. præter alias maculas in vita susceptas, plurima se cæde polluerat (centum enim cædibus interfuerat) superioris detestatione vitæ, visitataq. peccatorum expiatione resipuit. & nobiles viri feminaeq., qui mutuis irritati odijs in mutuam conspirauerant cædem atque perniciem, missas iras fecerunt. Multi etiam delectas ad libidinem feminas, ex quibus liberos iam sustulerant, expulerunt. Nonnulli à nefarijs se coniugijs, quæ vt castis parcamus auribus, verecundo silentio libet inuoluere, quam libera in oratione ponere, disunxerunt. Nec satis fuit vitijs tantum & male factis homines deterrere, nisi etiam ad virtutem & benefacta uocarentur: complures enim ex ijs, qui suam nobis salutem animasq. committunt, tam uiri, quam femina, ex maxima libertate & commodorum affluentia, in cænobiorum custodiam sua sponte se incluserunt. in quibus sorores hoc anno duæ, priusquam in cænobium uirginum se conijcerent, nostræ memores discipline, ueste in usus templi plurimi pretij, multaq. pecuniam in adificationem domesticam contulerunt.

E 2 sed

Sed horum civium liberalitas maior est, quam ut singula colligenda sint argumenta. Tria Scutorum millia summa benignitatis attingit; ut iam neque ad rem sacram, neque ad domesticam quicquam desideretur. Atque hæc præcipua in Panormitana domo sunt acta: nam quæ apud finitimos populos perfecta sunt, ea fere nihil discrepant ab urbanis. Sed unum quod proximis litteris præteritum est, non ab re fuerit hisce litteris indicare. Veneris Provincialis quibusdam nautis cranium quoddam è Sanctis Innocentibus cum alyis pijs quibusdam rebus ad nos dederat. Illi quantum thesaurum secum adhiberent, sentientes, partiuntur quæ credita erant, inter se se, craniumq. gubernatori fors obtulit. qui cum Siciliam incolumis tenuisset, expositisq. mercibus aliam esset navigationem ingressus, subito morbo corripitur. verum cum dies aliquot nauigasset, nec portum ullum tenere posset, denique vi tempestatis abreptus, Milacium Siciliae portum venit. hic excensione è navi facta, adhuc ægrotus cœnobitam quendam confessionis causa conuenit, tactusq. religione surrepti Crani, cranium ipsum quod ad nos mitteret, ei dat. ita perditam valetudinem reuocavit; ut intelligeret, non prius potuisse corpus morbo, quam religione animum liberari. Cœnobita vero cū vel obliuione, vel incuria fortasse quapiam, depositum non redderet, ipse quoque tentari captus est morbo: & quamdiu sacras illas reliquias apud se habuit, habuit autem annum circiter & diuini tamdiu sine suo vultu sine colore fuit, dum ad ex-

tremum

tremum exemplo gubernatoris admonitus detulit, quæ tenebat.

IN Collegio Panormitano meliore loco sunt litterarum auctum est gymnasium tum auditorum numero, tum magistro, qui doceat ea quæ ad officium & conscientiam pertinent. Discipuli præsertim, qui Dei Matris sodalitatibus continentur, non minus in pietate quam doctrina proficiunt. Ex his tres suam in Societate adolescentiam Deo Optimo Maximo consecrarunt, plurimisque mens eadem est. Nostri dum in litterarum studio versantur, & si non possunt illi quidem ut vellent, servire commodis animorum, tamen si quando eius rei se dedit occasio, eam perlibenter arripiunt. Iuris doctor ad exercendum diuinis commentationibus animum more Societatis inductus, partim beneficio tam salutari exercitationis, partim pijs nostrorum collocutionibus ita profecit, ut non prius à nostris abire vellet, quam ad Nouitiorum disciplinam dimitteretur. Nonnulli etiam, qui vlciscendi cupiditate flagrabant, nostris suaseribus, arma cum odijs deposuerunt. Exposita sunt etiam in urbanis Paræcijs, pueris ac multitudini elementa Christianæ legis, non minore utilitate discentium, quam magistrorum labore.

MESSANENSE COLLEGIVM.

PLACUIT diuinæ sapientiæ, fortuito incendio, partim nostrorum in hac vrbe explorare

E 3 virtu-

virtutem, partim præteritam remunerari pietatem: ut qui proximo anno externum extinxissent incendium, domesticum hoc anno ac proprium externorum ope auxilioq. restinguerent. Sed ut à principio tota res repetatur, decimo Kal. Aprilis quarta circiter noctis hora, nescio quo casu excitatum est in æde vetere, unde in nouâ biennio ante migrauimus, peracerbum incendium. erat in eo templo tanta lignorum strues, quanta ne in reliquo quidem Collegio vniuerso. quare ut natus ignis erupit, collectis subito viribus adeo lōge lateq. vagari cepit, ut alia præter domestica requireret auxilia. Nostri igitur incendij viribus impares, dum accersunt externa, sensit hoc Arx ciuitatis: quæ cum in editissimo sita sit loco, flāmarum magnitudine territa, quas extolli ad cælum vsque prospexerat, noto ciuibus Cāpana signo, ad ferendam Collegio opem vniuersos exsuscitat. Vt Collegium ardere cognitum est, is subito concursus hominum fuit è summis, medijs, infimis, ut testari suam in nos beneuolentiam illustriore significatione non possent. laborabat pro se quisq. oblitus quodammodo sui, ut singula in momenta crescentis malum aliqua ratione comprimeret. alij aquarum plena vasa conuehere, alij scalas parietibus admouere, alij obuia quæque aduocare subsidia. Feminas quoque sua pietas ad ferendam opem è suis domibus expulit. Quin ipse quoque regni Præses quamuis valetudinarius & imbecillus ad Collegiū vsque contendit, populum inflammas ad opem. Sed in auxilio ferēdo primas tulit Generalis Præfectus
Sicula

Sicula classis, vir omni humanitate refertus. qui cū alijs equitibus, & mancipiorum multitudine, quam ex classe deduxerat, perspicuis periculis se obiecit. Nec vero obscura sua charitatis argumenta dederunt Dominicana, Augustinianaq. familia Patres, qui subito experrecti ad propulsandum periculum conuolarunt. Ac Dominicani quidē tanti casus commiseratione cōmoti, ne nostri eo die preparata alimenta requirerēt; opiparū suis ipsi in adibus conuiuiū appararunt. Quod etsi nostri plus rei domesticæ damno, quā cibi cura solliciti recusarūt; intellexerūt tamen, id quod saepe iam erāt experti, quanta sit eorum Patrum in Societatem charitas & humanitas. Tenuit incendiū septem circiter horas, tanta igniū licentia, vt conflagrare videretur vrbs tota: atque ea quidem forsitan conflagrasset, nisi iactis agnis & cera consecrata, uis venti, quæ initio vehementior extiterat, subito conquiescet. Ac nobiscum quidem nisi in tempore Dei bonitas occurisset, actum esset multo deterius; quibus ignis præter eadem veterem, ubi instrumentum omne Sodalitatis absumpsit, totum canaculum inflammauit. Illustre diuinæ providentiæ documentum existimatum est, multos, cum in medias flammæ & in aperta pericula cecidissent, intactos tamen ab igne atque incolumes euasisse. Postridie quanquam incendiij casus uniuersa turbabat, nostriq. in restituenda partim sacra, partim domestica suppellectili, quam flammæ voragini in præsentia subtraxerant, toti erant; tamen nec sacramentorum administratio

id quod admirata magnopere ciuitas est, nec matutina pomeridianaue concio pratermissa est. Ergo tanto ardentius studuit ciuitas leuare incommoda recentis incendij, & alij alia ad Collegium mittere, toralia, mantilia, cibaria, quae ad reliquam supellectilem aut victum pertinent vniuersa: ut cum multorum studia in restinguendis ignibus perspexisses, paria officia in resarciendis acceptis incommodis non requireres. Tam diuina sapientia, quae ex ipsi malis aliquid boni semper excerpit, ex tanto incommodo hoc cepit in animis commodi. Ciues primarij duo cum mutuas iras inter se gererent, neque virorum grauium auctoritate ac contentione reuenire in gratiam possent (compositionem enim gratiae ad hoc tempus reseruauerat Deus) vbi è nostris testis vastus atque horribilis ignis illuxit, inimicitias oblitae priuatas, ad depellendum non tam nostrum, quam commune periculum tanto studio concordiaque conspirarunt, ac si nullae vniquam inter eos irae interuenissent. ab his igitur iniurijs conglutinata denuo est amicitia; & euulsa ex omni memoria odiorum acerbitas. Alius cum tertium iam annum ad inimici ultionem acerbis odijs incumberet, inuistata flammaram magnitudine aspectuque conterritus, reputare secum ipse cepit, & quae tandem ea forent incendia, quae apud inferos vorent animas impiorum. Qua in cogitatione defixum subito peccatorum poenitere cepit, abiectoque vlciscendi consilio, confessionem omnium, quae in vita perpetrarat, instituit. deditque ad suos etiam litteras, erat enim aduenas, ut inimicum

micum studiose perquirerent, ab eoq. veniam suo nomine postulerent. Abierant dies non ita multi, cum præbuit Deus facultatem aliqua ex parte remunerandi accepti à ciuibus beneficij: nã cum aliud in vrbe natum esset incendium, nostrorum partes esse putauit Prouincialis Pater, vt eo quam primum duodecim de nostris mitteret, qui tradita sibi, vt solet à magistratibus ea cura, omni ope aggressi sunt cohibere vagantes ignes: vicitq. constans caritas flammarum iras. Ceteræ autem viæ, quibus ad officium Deus homines reuocauit, trita atque usitata fuerunt. ingens enim hominum multitudo sacramentorum præsidijs ad bonam frugem euasit: quicquid enim vel de coercendis libidinibus, vel de mitigandis iris, recipiendisq. inimicis in gratiam, vel de suo cuique restituendo dici solet; id vniuersum, ne res tenues atque usitatissimas consectemur, de hoc Collegio confirmare possumus. Virgo nobilis cum è graui morbo amisisset aspectum, cæcitatem suam maxime deplorabat, quod sibi erepta esset facultas prodeundi ad adem nostram. Cumq. Medicorum artes nihil procederent, caelestem sibi Medicum implorandum putauit. Dat se se continenter in preces, & vt sibi propitium Deum reddat, multos Dei famulos obtestatur. Tulit suæ fiduciæ fructum: reddidit ei Deus tantum lucis, quantum satis esset ad petendum templum; vt & bonæ mentis optata perficeret, & tamen non omnem patientiæ facultatem adimeret. Sed vt huic, corporis, ita alteri semina mētis oculos Deus reddidit. Mahome
tanam

tanam seruum cum traducere ad Christum domini
vellent, in eoq. diu multumq. frustra sudassent; pla-
cuit Deo per Sacerdotem nostrum muliebres aures
vt veritatem acciperent, aperire. Itaque ab eo est
& Christianis imbuta praeceptis, & aqua saluis
excepta.

Curat hoc Collegium sodalitates tres: & ex vna
quaque fert fructus. Prima sexaginta ferme Sodalit-
ibus continetur, quorum de laudibus ac virtutibus,
ad ea quae scripta sunt aliàs, nihil his litteris adiun-
gemus. Altera quinquaginta natu minoribus con-
stat, ex eaq. Societati dedere se quatuor. Postre-
ma biennio ante instituta, tenuioris fortune homines
& conditionis amplectitur, quorum est numerus
ad ducentos; maior quoque futurus, si per adium li-
ceret angustias. Nullis hic cœtus legibus aut insita-
tis astringitur: est tantum inter sodales qui curet,
ea ab vnoquoque fieri, quae praecripserit Pater. Stu-
dent proximorum saluti quam qui maxime. compla-
res, qui multis iam annis pœnitentia bono caruerat,
ad confessionem eliciunt. egentibus suo & alieno ca-
gêto, quod ipsi collegerint, opitulantur. tutantur mu-
lierum pudicitia, & à periculis vindicant. quae vero
egressa verecundiae fines se se omnibus peruulge-
runt, eas passim aere collecto, aut intra Cœnobij clau-
stra, aut intra sancti coniugij limites cohibent. Par-
in eos caritas qui morantur in carcere, praesertim
aduenas, qui ab omnibus plerunque desertis, exiguo
aere alieno in vinculis atatem agunt. Ex his illi per-
soluto creditoribus debito multos eximunt. Nuper
autem

autem cum graues ac perniciosos morbos aestatis feruor in eas tenebras inuexisset, contenderunt Sodales à Praefide, vt liceret sibi egros ad Nosocomium publicum ex ijs angustijs ac pedore transferre. quod quia impetrare non potuerunt, instituerunt, ad carcerem & Medicos ducere, & pharmaca ministrare: in primisq. dant operam, vt ante corporum curationem, curentur animi sacramentis. Festis dominicisq. diebus in mendicorum cibos, & eorum quos carcer tenet, stipem corrogant: & vt eorum famem quotidianis cibis, ita sitim, aquarum copia aestiuos per ardores, tum cum maxime arent omnia, depellant. tanto est enim publicis in custodijs aquarum penuria, vt quadringentorum hominum siti succurrendum interdum sit. Denique his pietatis muneribus consequuti sodales sunt, vt veri patroni ac defensores pauperum numerentur; suoq. exemplo ad hac ipsa pietatis studia, cæterum alium è viris nobilibus excitarint, qui ob eam causam ad extruendum nouum quoddam valetudinarium animum adiecerunt.

SYRACVSANVM ET ALIA.

SYRACVSIS tres qui deserto Christo ad nefaria se Mahometi sacra conuerterant, nostrorum opera cum Christo ipso redierunt in gratiam: quorum duos in eius mox religione commodum mors excepit. quo exemplo Mahometanus alius, et Turca permoti, ipsi quoque Christi legem amplexi sunt.

Miseris

Miseris praterea curata stips est, & eorum corporibus inuenta subsidia, quorum seruandis animis studebatur. Nec sine magna Ciuitatis commendatione hic quoque ignis, qui proximas aedes inuaserat, est restinctus. Sed retulit nobis gratiam Deus, & misericordiam misericordia compensauit. multa enim in aedificium, multa in templum data sunt magni pretij, ut iam planissimum sit, uinci Deum liberalitate non posse.

C A T A N A E ut de multis pauca tangamus, graues odiorum sublatae sunt cause; & cum offensiones plurimae uoluntaria obliuione deletae, tum apertissima repressae sunt caedes. Matrona nobilissima cum filium haberet unicum, isque sibi ferro fuisset ereptus, nullam poterat non modo ad animum, sed ne ad aures quidem mentionem pacis admittere. uerum cum adhibiti nostri essent, Deo duce, se fregit, omnemque ex animo deleuit iniuriam, et quamquam postea ad eam persequendam instigaretur a suis, propterea quod suis ipsi conditionibus inimici non steterant; tamen nostrorum iam antea monitis confirmata parere noluit, quod diceret impediri se religione promissi, quo se Patribus obligasset. Hanc in suorum uirorum nece imitatae sunt aliae, quarum una ad dandam ueniam nullis precibus flecti poterat. Mulieres autem quae ex libidinibus lustrisq; uiuebant, concionum praesidio se formarunt ad ueritatem, prouisumque a nostris est, ne aliarum uirginum decus in discrimen ueniret. Quaedam a nostris edocta maluit sibi uelli capillum, lacerari uestem,

& alia multa acerba subire, quam ut à procaci adolescentente, qui se in conclaue concluderat, pudicitiam suam sineret expugnari. Iam audiendis pœnitentibus, quoniam nullæ in hac Ciuitate sunt curiæ, dies et noctes opera datur. Per vicos et pagos diuini verbi semen perutiliter spargitur. Sed præcipue diuersa in oppida missi sunt duo, quorum in altero præter quotidianas conciones, adiecta est tum Christianæ legis, tum earum quæstionum, quæ de officijs sunt, explicatio; Et grauis quædam fracta dissensio. quamquam huius generis compositiones plures vbi que sunt, quam ut semper commemorandæ videantur. Altero vero in oppido cum ea esset multorum egestas & verecundia, ut eos suis in tectis fames vltima iam perimeret, summa consensione Pater instituit, ut dominico quoq. die stipem certi homines, quam postea egentissimo cuiq. tribuerent, per oppidum corrogarent. Hæc autem procuratio penes duos est viros, qui relatis in scriptum tenuissimè cuiusque nominibus, norint quibus & quatenus opitulandum cuique sit. Confessionis autem Eucharistiæq. vsus nullus erat nisi anniuersarius: sed priusquam annua lex sacramentorum recurreret, placuit Patri ad ea rite suscipienda pro concione populum cohortari, qui cum frequentissimus subito cõcurrisset, nec præberi aures tam multis pœnitentibus possent; legendum fuit ad communicationem Christi corporis biduum, maxima omnium admiratione atque exemplo.

BIVONÆ cautum est, ne probrum castis
feminis

femina inferretur, reductiq. complures ad frugem, qui se impudicarum congressibus inquinarent: sed non ferunt castæ aures, vt singulorum flagitia commemorentur.

In Collegio MONTIS REGALIS illud admiratione dignū accidit. Quidā cum vigesimo ab hinc anno ad Lauretanam eodem votiū peregrinationē suscepisset, ex eoq. tēplo ignarus anathematis Pontificij, partem lateris abstulisset; ex eo die capis quotannis, cum illud ipsum sacrilegij tempus recurreret, agrotare; & mēstruo bimestriue spatio ita languere, vt nec genus morbi nosset nec curandi rationem. In hoc anniuersario languore accessit nuper vnum de nostris, & vt sit, in sermone cum mentio surrepti lateris incidisset, eiq. magna obiecta esset à Patre religio, sensit subito causam morbi maculasq. animi tota vita contractas accurata confessione deleuit. dein reddidit, quod abstulerat, & valetudo subsequuta mox est: vt renocare in dubium non posset, ab ea morbum immissum esse, quæ sacrilegij pœnas repeteret, ne maiores aliquando persolueret.

CALATIAERONAE cum intestinis certaret odijs nobilitas vniuersa, & tam recenti quæ reuera offensionū memoria, eo progressa res esset, vt desperata iam cōcordia diræ stragis spectaculū præbire videretur; dedit Deus eam vim concionatoris nostri sermonibus, vt paucorum mensium intervallo tempestate sedata, publicum Ciuitati otium tranquillitasq. redierit. Tranquillis Dei benignitate rebus,

compla-

complures è nobilitate in Sodalitium Dei matricatum aggregare se voluerunt: nec sine constantie laude vitam in eo cum virtute degunt. Multi etiam quò facilius omnes sibi peccandi occasiones amputent, in cœnobiorum custodias sua voluntate se abdunt. Virgines vero triginta, ne quis sibi virginitatis florem aliquando præriperet, Deo Optimo Maximo publico ritu se deuouerunt. Atque hæc nostrorum officia quam Ciuitas amet, eius indicat liberalitas: quæ, vt instituta Collegij edificatio ad exitum perducatur, in sexennium certos quotannis reditus assignauit, vnde septem millium sexcentorum, & quinquaginta aureorum summa conficitur.

COLLEGIVM DREPANITANVM.

DREPANI cum in Arce publicus esset alea ludus, concurrebat eò propter ludendi licentiam magna vis ciuium: quanta cum iniuria diuini nominis, atque animarum iactura, facile est existimare. Nostri cum diuini honoris studio, tum humane salutis incensi, ab Arcis Præfecto contendunt, vt clausa aleatoribus domo prauam illam consuetudinem tolleret: quod cum ei esset nostrorum contentionibus persuasum, non modo aleam funditus sustulit, sed etiam iussit pecuniæ summam quandam nefarijs lusionibus partam pauperibus erogari. quod & ciues & milites admirati, Societatis nomen magnopere commendarunt.

Cæno-

Cænobium etiam mulierū satis amplum plurimaq.
nobilitate refertum, cum nimium licenter ac dissolu-
te uiueret, disciplina omni iam lapsa; nostrorum ope-
ra arctioribus se legibus & institutis astrinxit, pro-
ut et cænobij ratio postulabat, et Tridentini decreta
Concilij. Per quadragesimam exijt concionis cau-
sa longinquam in urbem Sacerdos vnus cum comi-
te, ibique suis vterq. muneribus magno fuit animi
adiumento. dum ille concionibus, hic priuatis sermo-
nibus, homines ad salutem uocabant, nec minus uita
quam oratione docebant. Tradebat comes cleri-
cis commentandi rationem pijs de rebus, orandiq.
diuini numinis non tam agitatione lingua, quam
mentis. quotidieq. uestertinis ferme temporibus
propositis quibusdam ad commentandum locis
una cum ipsis orabat. Erat in hoc oppido patrefa-
milias, cuius in adibus uaria dicebantur aliquot iam
menses ex occulto uoces existere. familiaris is erat
Dæmon, qui uarijs modis hominibus conabatur il-
ludere. Iaciebat saxa prægrandia, nullius tamen ca-
pitis detrimento: uasa quoque domestica alte iacu-
lās non frangebat. cumque in his testis fidibus cane-
ret adolescens, Dæmon cunctis audientibus, lasciujs
canticis prosequeretur testudinis sonum, aperteq.
Dæmonem se esse iactabat. cumque ædium dominus
una cum coniuge quoddam in oppidum ad sua nego-
tia discederet, comitem se se Dæmon adiunxit: cum
autem ille madefactus aqua pluuiā rediret, nequam
spiritus anteuertit, sublatiq. de uia clamoribus
præmonere domesticos cœpit, ignem ut exstruerent

herum

herum iam esse in ianuis totum imbribus madefactum. Verum cum ita se illudi adium dominus intelligeret, minitatus est Dæmoni, adducturum se Patrem de Societate, qui è suis eum sedibus exturbaret: ille vero ne id faceret, clamitare, minitariq. inimicitias & odium, & quamdiu in iisdem Pater adibus versaretur, fore, vt se se abderet & occuleret. Venit tamen herus ad Patrem, & rem illi narrat ex ordine, domum etiam inuitat, & vt ijs se molestijs liberet, obtestatur. Pater ne imperita multitudo elata cupiditate videndi, id quod fore videbatur, accederet; ad eum sibi proficiscendum esse non censuit: tantum monuit, vt & ipse & eius familia ablutis generali confessione peccatis calesiti pane se confirmarent: cauerentq. ne quis aut ex domesticis, aut ex externis sermones cum hoste misceret; neue ex eo, vt antea fecerant, occulta perquirerent; riderent potius qua ab eo dicerentur, & vt orta ex mendacij Patre plane contemnerent. illi cum se facturos recepissent omnia, dedit eis Pater ex consecrata cera simulacrum Agni caelestis, quod filia ceruicibus, vt qua omnium maxime à Dæmone vexabatur, insererët. Hic terrere Dæmon caput clamoribus filiam, minitariq. ni ceram illam abijceret, fore vt ei obtorto collo animam eriperet. Sed illi Patris monita & consilia sequuti, cum loquenti responsa non redderent, se seq. contra minacem hostem Sacramentorum telis armarent, facile se ab eius insidijs molestijsq. tutati sunt.

Ad ades NOVITIORYM quindecim hoc
F anno

anno tironibus aditus patuit, qui vna cum ceteris
 per virtutis viam domando animo belle procedunt.
 Ac dum valetudinaria de more frequentat, non mi-
 nus sua pietati, quam agrotorum animis satisfacit.
 Sexdecim confossus vulneribus erat ager, quem cum
 multi partim solatii causa circumstarent, partim ut
 ad aequitatem animi veniam, q. percussoribus danda
 adhortarētur; vbi nullum eius iracundiae remedium
 inueniunt, Societatis Nouitium, qui tum forte in va-
 letudinario versabatur, accersunt. huic tantum ro-
 boris, tantumq. in dicendo virium attulit Dominus,
 ut saucius ille confectusq. vulneribus exclamaret;
 Do libens veniam, obliuiscor iniuriam. simulq. id
 renunciari percussoribus iussit: nec ita multo
 post in ea loca discessit, ut sperare par est,
 quae ijs maxime patent, qui inimi-
 corum caritatem suis iniu-
 rijs antiquiorem ha-
 bent.

